

РЕШЕНИЕ

№ 389

гр. П. , 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание
на двадесет и първи април, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Соня Захариева
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно
дело № 20215220200413 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „МБАЛ П.“ АД, ЕИК 130072241, със седалище и
адрес на управление гр. П., ул. „***“ №15, представлявано от изп. директор д-р
КР. М. Т., против Наказателно постановление № 9 от 02.02.2021 г. издадено от
Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ гр.
София, с което за нарушение на чл.50 ал.1 от Закон за лечебните заведения (ЗЛЗ)
на основание чл.116 ал.2 от ЗЛЗ е наложена имуществена санкция в размер на
8 000 (осем хиляди) лева.

В жалбата обобщено се излагат оплаквания за незаконосъобразност на НП,
поради допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон, като се иска
отмяна на НП като незаконосъобразно.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател се представлява от
процесуален представител, който поддържа жалбата, ангажира доказателства и
излага доводи за отмяна на НП като незаконосъобразно, придържайки се към
изложените в жалбата възражения. Не претендира юрисконсултско
възнаграждение.

Въззиваемата страна- АНО се представлява от процесуален представител,
който оспорва жалбата и излага кратко становище за обоснованост и
законосъобразност на НП, като пледира за неговото потвърждаване. Прави искане
за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, като съобрази становищата на страните, съблюдавайки закона, по вътрешно убеждение и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства прие за установено от фактическа страна следното:

Дружеството-жалбоподател е санкционирано с НП при следната приета за установена фактология:

В Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ чрез Министерство на здравеопазването постъпило писмо с вх. № 04-01-272/08.10.2020 г. от Главна дирекция „Национална полиция“, относно констатирани от тях нарушения при извършена проверка в лечебни заведения. Поради тази причина със Заповед № РД 13-811/19.10.2020 г. изп. директор на ИАМН назначил проверка, която да се извърши за времето от 19.10.2020 г. до 08.11.2020 г. в „МБАЛ- П.“ АД. Проверката била извършена по документи и в хода на същото било установено средното:

Съгласно Разрешение за осъществяване на лечебна дейност № МБ-8/30.12.2015 г., издадено на основание чл.46 ал.2 от ЗЛЗ от Министъра на здравеопазването, като изпълнителен директор на „МБАЛ - П.“ АД бил вписан д-р В. К. В.. Извършена била справка в регистъра на Министерството на здравеопазването за лечебните заведения, получили разрешение за лечебна дейност, при която се потвърдило вписването на изп. директор д-р В..

От контролните органи била направена и справка в Търговския регистър към Агенция по вписванията, при която станало ясно, че от 18.11.2019 г. лечебното заведение било с нов изпълнителен директор- д-р КР. М. Т.. За тази промяна лечебното заведение не било уведомено Министерство на здравеопазването.

Съгласно разпоредбата на чл.50 ал.1 от ЗЛЗ регистрираните лица са длъжни да уведомяват за всички промени в обстоятелствата по извършената регистрация в 7-дневен срок от настъпването им. А според чл.49 ал.1 т.4 от ЗЛЗ в Министерството на здравеопазването се води регистър на лечебните заведения, получили разрешение за лечебна дейност. Регистърът е публичен и съдържа: име от документа за самоличност- за лицата, членове на управителните и контролните органи на лечебното заведение.

Нарушението било извършено на 26.11.2019 г.- датата след изтичане на 7 дни от вписването на Изпълнителния директор д-р К.Т. в Търговския регистър към Агенция по вписванията.

Нарушението било установено на 29.10.2020 г. в ИАМН гр. София по време на извършване на проверката при постъпването на писмо с вх. № 42-00-2024/29.10.2020 г. в Агенцията от лечебното заведение с приложени, изискани документи.

За така констатираното на основание чл.40 ал.1 от ЗАНН в присъствието на изп. директор на дружеството-нарушител на 15.12.2020 г. бил съставен АУАН №

А-13-811, на който бил предявен и връчен срещу подпис. В АУАН не били дадени обяснения и възражения. Към акта като доказателства били приложени Заповед № 13-811/19.10.2020 г. на Изпълнителния директор на ИАМН; Разрешение за осъществяване на лечебна дейност № МБ-8/30.12.2015 год.; Справка в регистъра на Министерството на здравеопазването за лечебните заведения, получили разрешение за лечебна дейност и Справка в Търговския регистър към Агенция по вписванията.

Нарушението било извършено за първи път.

От нарушението не е констатирано настъпване на имуществени вреди.

В законоустановения срок по чл.44 ал.1 от ЗАНН срещу съставения АУАН било подадено писмено възражение.

ОНО не възприел направените възражения и на 02.02.2021 г. въз основа на акта било издадено атакуваното НП, което било връчено на санкционираното дружеството на 16.02.2021 г. по пощата (л.41). Жалбата против НП била подадена чрез АНО до съда, като била входирана в деловодството на ИАМН на 22.02.2021 г., поради което е процесуално ДОПУСТИМА като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност и пред компетентния съд.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото доказателства, а именно показанията на актосъставителя- св. С.Й.-К., както и от писмените доказателства, приети по делото. Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, които по съществото си са достоверни и непротиворечиви, като по категоричен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Разпоредбата на чл.50 ал.1 от ЗЛЗ задължава регистрираните лица да уведомяват за всички промени в обстоятелствата по извършената регистрация в 7-дневен срок от настъпването им. Това уведомяване се извършва в Министерство на здравеопазването, където се води регистър на лечебните заведения, получили разрешение за лечебна дейност (чл.49 ал.1 изр.1 от ЗЛЗ). Този регистър е публичен и съдържа определена информация, подробно разписана в чл.49 ал.1 изр.2 от т.1 до т.7 от ЗЛЗ. Съгласно т.4 на посочената разпоредба в регистъра се вписва име от документа за самоличност- за лицата, членове на управителните и контролните органи на лечебното заведение. При извършена промяна в това обстоятелство, то също следва да се впише (чл.49 ал.1 изр.2 т.7 от ЗЛЗ).

От така цитираните разпоредби и техния анализ следва, че регистрираните лечебни заведения, каквото е и дружеството-жалбоподател, са длъжни своевременно да уведомят МЗ, като изпратят актуална информация, а именно името по документ за самоличност на новия изпълнителен директор на дружеството, който несъмнено е член на управителния орган на същото. Не може

да има съмнение че това действие следва да бъде изпълнено своевременно, тоест в законоустановения 7-дневен срок от извършване на промяната- избора на нов изпълнителен директор. В случая това е станало на 18.11.2019 г., т.е. до 25.11.2019 г. вкл. е следвало да бъде подадена информацията от ЛЗ в МЗ. Казано с други думи на 26.11.2019 г. лечебното заведение е извършило нарушение на горещитираната разпоредба.

От доказателствата по делото се установи безспорно, че това задължение не е било изпълнено от лечебното заведение и е станало едва след започване на проверката от контролните органи, но още преди същата да приключи и да бъде съставен АУАН на дружеството за извършеното нарушение. При това положение извършването на вмененото на дружеството-жалбоподател нарушение е несъмнено доказано.

Видно от НП обаче, дружеството-жалбоподател е санкционирано за това нарушение на основание чл.116 ал.2 от ЗЛЗ. Тази норма обаче е винаги във вр. с чл.116 ал.1 от ЗЛЗ, която предвижда, че когато лице извършва дейност по *** медицинска помощ в нарушение на разпоредбите на този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв. Разпоредбата на чл.116 ал.2 от ЗЛЗ предвижда имуществена санкция от 8 000 лева до 20 000 лева, когато нарушението по ал.1 е извършено от юридическо лице, тоест когато то извършва дейност по *** медицинска помощ в нарушение на Закона за лечебните заведения или на нормативните актове по прилагането му.

Легална дефиниция на лечебно заведение за *** помощ е дадена в чл.19 от ЗЛЗ, където лимитативно са изброени дейностите по *** медицинска помощ: диагностика и лечение на заболявания, когато лечебната цел не може да се постигне в условията на извън*** помощ; родилна помощ; рехабилитация; диагностика и консултации, поискани от лекар или лекар по дентална медицина от друго лечебно заведение; трансплантация на органи, тъкани и клетки; вземане, съхраняване, снабдяване с кръв и кръвни съставки, трансфузионен надзор; диспансеризация; клинични изпитвания на лекарствени продукти и медицински изделия съгласно действащото в страната законодателство; учебна и научна дейност.

Изброените дейности представляват същността на ***та помощ.

Несъмнено от доказателствата по делото е, че дружеството-жалбоподател- „МБАЛ- П.“ е лечебно заведение за *** помощ. Но вмененото му нарушение за неизпълнение на задължението по чл.50 ал.1 от ЗЛЗ-, а именно не представяне на данни- име по личен документ на новоизбрания изпълнителен директор на лечебното заведение, несъмнено не представлява дейност по извършване на *** медицинска помощ, а информация за Министерство на здравеопазването, която да се впише във водения регистър на ЛЗ. Тя дори не представлява средство за информация на пациентите и гражданите, защото тази информация се съдържа в публичния Търговски регистър.

Затова и съдът напълно споделя направените в жалбата и от процесуалния представител на дружеството-жалбоподател възражения в тази насока. Ето защо,

като не е приложил правилната санкционна норма, АНО е издал един незаконосъобразен акт, какъвто представлява обжалваното в настоящото производство наказателно постановление. По изложените съображения същото следва да бъде отменено.

Според настоящия съдебен състав е налице и още едно самостоятелно основание за отмяна на НП.

Съгласно разпоредбата на чл.34 ал.1 изр.2 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Няма съмнение, че който и от двата срока да е изтекъл АНП не следва да се образува. Според описанието на нарушението в НП и в АУАН, нарушението е извършено на 26.11.2019 г., т.е. на следващия ден след изтичане на 7-дневния срок за уведомяване на МЗ. Това се установява и от приетите по делото писмени доказателства, а и се потвърждава от показанията на св. Й.-К.. АУАН е съставен на основание чл.40 ал.1 от ЗАНН в присъствието на законовия представител на дружеството-нарушител на 15.12.2020 г. и му е предявен и връчен на същата дата. Тоест АУАН е съставен след изтичането на 1-годишния срок от извършване на нарушението, който е изтекъл на 26.11.2020 г. В случая е без значение, че не е изтекъл 3-месечния срок от установяване на нарушението. Това е така тъй като е достатъчно едно от посочените хипотези в чл.34 ал.1 изр.2 от ЗАНН да е налице, за да се преклудира възможността за образуване на АНП. Когато са налице предпоставките за прилагане на 1-годишния срок от извършване на нарушението, се изключва прилагането на 3-месечния срок от откриване на нарушителя. В случая е неприложим шестм

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд, с изтичане на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган по административнонаказателното правоотношение. Давността погасява възможността за реализирането на отговорността. Тя е свързана с идеята, че продължителното бездействие на АНО създава неоправдано положение на несигурност в правния мир.

В случая не следва да се приема по-дългия шестмесечен или двугодишен срок по чл.34 ал.2 и чл.34 ал.1 изр.2 от ЗАНН, доколкото уредените с Закона за

лечебните заведения отношения не попадат в хипотезата на регулираните такива посочени в цитираните разпоредби.

При това положение не е следвало да се образува АНП и да се съставя АУАН, а АНО е следвало да констатира това нарушение на актосъставителя и да прекрати образуваното АНП, а не да издава НП и да санкционира дружеството-жалбоподател. Като не е сторил това е допуснал съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните такива и е издал един порочен санкционен акт, чиято незаконосъобразност неминуемо обуславя неговата отмяна.

Всичко изложено до тук е достатъчно основание за отмяна на НП, издадено на база опорочен АУАН и допуснати СПН и съдът не намира за необходимо да обсъжда и други доводи по същество.

При това положение не може да бъде удовлетворено и искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и същото следва да бъде оставено без уважение като неоснователно, предвид изхода на делото- отмяна на НП.

Така мотивиран и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН РС П. в настоящи състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 9 от 02.02.2021 г. издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ гр. София, с което на „МБАЛ П.“ АД, ЕИК 130072241, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „***“ №15, представлявано от изп. директор д-р КР. М. Т., за нарушение на чл.50 ал.1 от Закон за лечебните заведения (ЗЛЗ) на основание чл.116 ал.2 от ЗЛЗ е наложена имуществена санкция в размер на 8 000 (осем хиляди) лева, **като незаконосъобразно.**

ОТХВЪРЛЯ искането за присъждане на разноски в полза на АНО.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението пред Административен съд гр. П..

Съдия при Районен съд – П.: _____